

Felelős szerkesztő: HALÁSZ IMRE. Szerkesztőségi iroda: Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

KÖZZÉTERDEK POLITIKAI NAPILAP.

Kiadástulajdonos: HALÁSZ IMRE. Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4). ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK: Egy évre... 20 Ft, Három évre... 50 Ft, Egy hónapra... 10 Ft.

Budapest, május 24.

A trónbeszéd s ennél is bővebben a képviselőház elnökének zárbeszéde visszapillantást vet a lefolyt 1872-75-iki országgyűlés fontosabb tényeire.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Ez az országgyűlés valóban nem érdemelte meg azt a kegyes elismerést, melyben az uralkodónak a hibákra ráfirtott borító elnézése részesíteni méltóztatott. Azokban az időkben, mikor még nem lett volna késő, rest volt a nehezebb munkát igénylő tevékenységre.

Az 1872-ki évet megelőző időkben az volt pénzügyi gazdálkodásunk fő hibája, hogy az igen tetemes hiányokat külföldi ezimen áttették a rendkívüli és hitel-pénztárműveleti költségvetésbe, így módon leplezve azok létezését.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlés nem szegte nyakát ennek a veszedelmes iránynak, sőt nyugodtan türe azt is, hogy az egyre növekvő vasúti garancia-összegek folytonosan a rendkívüli kiadások közé állították be.

Roppant tévedésben élnek azok, a kik azt hiszik, hogy a ma bezártól parlament azért volt munkaképtelen, mivel két nagy párt állott benne egymással szemben. Pedig ha ez igaz volna, akkor a legtöbb parlamentnek munkaképtelenség kellene lennie, mert a legtöbb két vagy több nagy párt mutat fel, de egy sem oly „borzasztó” többséget, minőt újabbban képviselőházunkban láttunk.

A munkaképtelenség oka abban rejlett, hogy egy már megbomlott s csak száma nagy többséggel, egy veszekedő, illoyalis ellenzék állott szemben, mely nem tárgyalkod, nem hazafias, hanem tisztán kortespolitikát követett éveken át.

Reméljük, hogy az az undok harc, melyre csak hazafias indignációval tekinthetünk vissza, örökre számítve van törvényhozásunkból. Ez a gyümölcse a fusióknak üdvös habár magában az üdvösségre nem elég.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Ez az országgyűlés valóban nem érdemelte meg azt a kegyes elismerést, melyben az uralkodónak a hibákra ráfirtott borító elnézése részesíteni méltóztatott. Azokban az időkben, mikor még nem lett volna késő, rest volt a nehezebb munkát igénylő tevékenységre.

Az 1872-ki évet megelőző időkben az volt pénzügyi gazdálkodásunk fő hibája, hogy az igen tetemes hiányokat külföldi ezimen áttették a rendkívüli és hitel-pénztárműveleti költségvetésbe, így módon leplezve azok létezését.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlés nem szegte nyakát ennek a veszedelmes iránynak, sőt nyugodtan türe azt is, hogy az egyre növekvő vasúti garancia-összegek folytonosan a rendkívüli kiadások közé állították be.

Roppant tévedésben élnek azok, a kik azt hiszik, hogy a ma bezártól parlament azért volt munkaképtelen, mivel két nagy párt állott benne egymással szemben. Pedig ha ez igaz volna, akkor a legtöbb parlamentnek munkaképtelenség kellene lennie, mert a legtöbb két vagy több nagy párt mutat fel, de egy sem oly „borzasztó” többséget, minőt újabbban képviselőházunkban láttunk.

A munkaképtelenség oka abban rejlett, hogy egy már megbomlott s csak száma nagy többséggel, egy veszekedő, illoyalis ellenzék állott szemben, mely nem tárgyalkod, nem hazafias, hanem tisztán kortespolitikát követett éveken át.

Reméljük, hogy az az undok harc, melyre csak hazafias indignációval tekinthetünk vissza, örökre számítve van törvényhozásunkból. Ez a gyümölcse a fusióknak üdvös habár magában az üdvösségre nem elég.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Ez az országgyűlés valóban nem érdemelte meg azt a kegyes elismerést, melyben az uralkodónak a hibákra ráfirtott borító elnézése részesíteni méltóztatott. Azokban az időkben, mikor még nem lett volna késő, rest volt a nehezebb munkát igénylő tevékenységre.

Az 1872-ki évet megelőző időkben az volt pénzügyi gazdálkodásunk fő hibája, hogy az igen tetemes hiányokat külföldi ezimen áttették a rendkívüli és hitel-pénztárműveleti költségvetésbe, így módon leplezve azok létezését.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlés nem szegte nyakát ennek a veszedelmes iránynak, sőt nyugodtan türe azt is, hogy az egyre növekvő vasúti garancia-összegek folytonosan a rendkívüli kiadások közé állították be.

Roppant tévedésben élnek azok, a kik azt hiszik, hogy a ma bezártól parlament azért volt munkaképtelen, mivel két nagy párt állott benne egymással szemben. Pedig ha ez igaz volna, akkor a legtöbb parlamentnek munkaképtelenség kellene lennie, mert a legtöbb két vagy több nagy párt mutat fel, de egy sem oly „borzasztó” többséget, minőt újabbban képviselőházunkban láttunk.

A munkaképtelenség oka abban rejlett, hogy egy már megbomlott s csak száma nagy többséggel, egy veszekedő, illoyalis ellenzék állott szemben, mely nem tárgyalkod, nem hazafias, hanem tisztán kortespolitikát követett éveken át.

Reméljük, hogy az az undok harc, melyre csak hazafias indignációval tekinthetünk vissza, örökre számítve van törvényhozásunkból. Ez a gyümölcse a fusióknak üdvös habár magában az üdvösségre nem elég.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Ez az országgyűlés valóban nem érdemelte meg azt a kegyes elismerést, melyben az uralkodónak a hibákra ráfirtott borító elnézése részesíteni méltóztatott. Azokban az időkben, mikor még nem lett volna késő, rest volt a nehezebb munkát igénylő tevékenységre.

Az 1872-ki évet megelőző időkben az volt pénzügyi gazdálkodásunk fő hibája, hogy az igen tetemes hiányokat külföldi ezimen áttették a rendkívüli és hitel-pénztárműveleti költségvetésbe, így módon leplezve azok létezését.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlés nem szegte nyakát ennek a veszedelmes iránynak, sőt nyugodtan türe azt is, hogy az egyre növekvő vasúti garancia-összegek folytonosan a rendkívüli kiadások közé állították be.

Roppant tévedésben élnek azok, a kik azt hiszik, hogy a ma bezártól parlament azért volt munkaképtelen, mivel két nagy párt állott benne egymással szemben. Pedig ha ez igaz volna, akkor a legtöbb parlamentnek munkaképtelenség kellene lennie, mert a legtöbb két vagy több nagy párt mutat fel, de egy sem oly „borzasztó” többséget, minőt újabbban képviselőházunkban láttunk.

A munkaképtelenség oka abban rejlett, hogy egy már megbomlott s csak száma nagy többséggel, egy veszekedő, illoyalis ellenzék állott szemben, mely nem tárgyalkod, nem hazafias, hanem tisztán kortespolitikát követett éveken át.

Reméljük, hogy az az undok harc, melyre csak hazafias indignációval tekinthetünk vissza, örökre számítve van törvényhozásunkból. Ez a gyümölcse a fusióknak üdvös habár magában az üdvösségre nem elég.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Ez az országgyűlés valóban nem érdemelte meg azt a kegyes elismerést, melyben az uralkodónak a hibákra ráfirtott borító elnézése részesíteni méltóztatott. Azokban az időkben, mikor még nem lett volna késő, rest volt a nehezebb munkát igénylő tevékenységre.

Az 1872-ki évet megelőző időkben az volt pénzügyi gazdálkodásunk fő hibája, hogy az igen tetemes hiányokat külföldi ezimen áttették a rendkívüli és hitel-pénztárműveleti költségvetésbe, így módon leplezve azok létezését.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlés nem szegte nyakát ennek a veszedelmes iránynak, sőt nyugodtan türe azt is, hogy az egyre növekvő vasúti garancia-összegek folytonosan a rendkívüli kiadások közé állították be.

Roppant tévedésben élnek azok, a kik azt hiszik, hogy a ma bezártól parlament azért volt munkaképtelen, mivel két nagy párt állott benne egymással szemben. Pedig ha ez igaz volna, akkor a legtöbb parlamentnek munkaképtelenség kellene lennie, mert a legtöbb két vagy több nagy párt mutat fel, de egy sem oly „borzasztó” többséget, minőt újabbban képviselőházunkban láttunk.

A munkaképtelenség oka abban rejlett, hogy egy már megbomlott s csak száma nagy többséggel, egy veszekedő, illoyalis ellenzék állott szemben, mely nem tárgyalkod, nem hazafias, hanem tisztán kortespolitikát követett éveken át.

Reméljük, hogy az az undok harc, melyre csak hazafias indignációval tekinthetünk vissza, örökre számítve van törvényhozásunkból. Ez a gyümölcse a fusióknak üdvös habár magában az üdvösségre nem elég.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Ez az országgyűlés valóban nem érdemelte meg azt a kegyes elismerést, melyben az uralkodónak a hibákra ráfirtott borító elnézése részesíteni méltóztatott. Azokban az időkben, mikor még nem lett volna késő, rest volt a nehezebb munkát igénylő tevékenységre.

Az 1872-ki évet megelőző időkben az volt pénzügyi gazdálkodásunk fő hibája, hogy az igen tetemes hiányokat külföldi ezimen áttették a rendkívüli és hitel-pénztárműveleti költségvetésbe, így módon leplezve azok létezését.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlés nem szegte nyakát ennek a veszedelmes iránynak, sőt nyugodtan türe azt is, hogy az egyre növekvő vasúti garancia-összegek folytonosan a rendkívüli kiadások közé állították be.

Roppant tévedésben élnek azok, a kik azt hiszik, hogy a ma bezártól parlament azért volt munkaképtelen, mivel két nagy párt állott benne egymással szemben. Pedig ha ez igaz volna, akkor a legtöbb parlamentnek munkaképtelenség kellene lennie, mert a legtöbb két vagy több nagy párt mutat fel, de egy sem oly „borzasztó” többséget, minőt újabbban képviselőházunkban láttunk.

A munkaképtelenség oka abban rejlett, hogy egy már megbomlott s csak száma nagy többséggel, egy veszekedő, illoyalis ellenzék állott szemben, mely nem tárgyalkod, nem hazafias, hanem tisztán kortespolitikát követett éveken át.

Reméljük, hogy az az undok harc, melyre csak hazafias indignációval tekinthetünk vissza, örökre számítve van törvényhozásunkból. Ez a gyümölcse a fusióknak üdvös habár magában az üdvösségre nem elég.

Az 1872-ben összegyűlt országgyűlést az jellemzi leginkább, hogy nem vette észre azon fentebb jelzett genialis expedienst, melyek segítségével a pénzügyi helyzet eltárgyalva lett mindaddig, míg az 1873-iki universális krah ki nem tette a hordó fekélt.

Csak három emberre mernék teljes bizonyossággal rá fogni, hogy gondosan szokta tanulmányozni a költségvetéseket és zárszámadásokat: ez a három ember: Gheczy Kálmán, Széll Kálmán és Zsedényi Edmárd.

Table with financial data for Corpus scriptorum ecclesiae Hungaricorum, listing various items and their values.

Text discussing the Corpus scriptorum ecclesiae Hungaricorum, mentioning its history and current status.

Text discussing the Corpus scriptorum ecclesiae Hungaricorum, mentioning its history and current status.

Text discussing the Corpus scriptorum ecclesiae Hungaricorum, mentioning its history and current status.

Text discussing the Corpus scriptorum ecclesiae Hungaricorum, mentioning its history and current status.

Text discussing the Corpus scriptorum ecclesiae Hungaricorum, mentioning its history and current status.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. It includes sub-sections like 'Kötvények', 'Malmok', 'Pénzjegyek', and 'Váltók'.

Advertisement for 'Minden versenyt felülmúló' (surpassing all competitions) by Győrsajtó-nyomda. It lists various printing services and prices for different types of paper and books.

Large advertisement for 'GLATZ, HOLZSWARTH és SCHUBERT' in Budapest and Bécs. It promotes 'ÁLLAMPAPIROK, ZÁLOGLEVELEK, SORSJEGYEK' and includes a detailed table of interest rates and exchange rates.

Advertisement for 'TÉRFI ANTAL' in Budapest, featuring 'ÓRÁINK' (clocks) and 'gyári raktárát' (factory warehouse). It includes an illustration of a pocket watch.

Advertisement for 'GYURKY ANTAL' and 'GYAKORLATI ÚTMUTATÁS' (practical guide) regarding legal and administrative matters.

Advertisement for 'Dr. HANDLER MOR' and 'titkos betegségeket' (secret diseases), listing various medical conditions and treatments.

Advertisement for 'Hampel Győző' and 'árú raktára' (warehouse) in Budapest, listing various goods and their prices.

Advertisement for 'NEMZETI HIRLAP' (National News) and 'Legelősebb magyar politikai napilap' (the most Hungarian political newspaper).

Large advertisement for 'ORTSLEXICON' (Ortslexicon der Länder der ungarischen Krone) and 'Eppen most jelent meg' (Just now published).

Vertical text on the far right edge of the page, including names like 'Frank', 'A lap', 'Szék', 'A', 'el hav', 'A', 'K', 'Meg', 'czélsz', 'Kön', 'kiadó', 'Az', 'van a', 'kezme', 'érten', 'niszte', 'delmi', 'ha a', 'ton a', 'nek s', 'köthé', 'a par', 'módo', 'mester', 'landoz', 'Az', 'mal a', 'ség ir', 'kerek', 'Mert v', 'Az Au', 'sorsa', 'nézete', 'munk', 'ugy k', 'trader', 'tesül', 'akár', 'sége', 'és ez', 'vánta', 'ez. é', 'mint', 'a z', 'zódé', 'nemes', 'hatás', 'meny', 'vám', 'tartam', 'mind', 'néve', 'meny', 'a mag', 'let k', 'Eze', 'dése', 'ország', '186', 'város', 'folyam', 'menem', 'nalom', 'nemze', 'császár', 'Mejia', 'mondás', 'és XV', 'nusiott', 'A h', 'commu', 'császár', 'Mondj', 'ségeme', 'mint j', 'pillan', 'távrat', 'halasz', 'lászár', 'szász', '0-18', 'án', 'ment', 'szamos', 'sem M', 'lok 1', 'len h', 'alatt', 'kezete', 'Ug', 'tos leg', 'szólt', 'V', 'intézk', 'ét ves', 'éget ó', 'meg az', 'hatmá', 'Te', 'semmi', 'mely v', 'soknak', 'és azo', 'hez ill', 'hogy a', 'kiontan', 'Est', 'geli 3